

Sygn. akt: III U 1623/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 05 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. do SO Monika Obrębska
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Bednarek

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 05 grudnia 2013r. w O.

sprawy z odwołania E. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o świadczenie przedemerytalne

na skutek odwołania E. D.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 10.09.2013r. **znak** (...)

orzeka:

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje E. D. prawo do świadczenia przedemerytalnego począwszy od 31.08.2013r.;
2. stwierdza odpowiedzialność organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji;
3. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. na rzecz E. D. kwotę 60 (sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Sygn. akt III U 1623/13

UZASADNIENIE

W dniu 30.08.2013r. E. D. złożyła w Oddziale ZUS w P., wniosek o ustalenie uprawnień do świadczenia przedemerytalnego.

Po rozpoznaniu tego wniosku decyzją z dnia 10.09.2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P. odmówił E. D. prawa do tego świadczenia uznając, iż nie rozwiązała ona stosunku pracy zgodnie z przepisami ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

E. D. decyzję powyższą zaskarżyła, wnosząc od niej odwołanie. W uzasadnieniu odwołania wskazała, że rozwiązanie umowy o pracę nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w związku z likwidacją stanowiska pracy, która nastąpiła wraz z likwidacją Oddziału Terenowego (...) w O., co potwierdza zarówno wypowiedzenie umowy o pracę, jak też świadectwo pracy. Wskazując na powyższe wniosła o zmianę decyzji i przyznanie jej prawa do świadczenia przedemerytalnego.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu wskazał, że zdaniem ZUS, E. D. nie spełnia warunku do przyznania świadczenia przedemerytalnego, o którym mowa w art. 2 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 30.04.2004r. o świadczeniach przedemerytalnych, gdyż w złożonej dokumentacji nie wskazano jednoznacznie, że stosunek pracy został z nią rozwiązany z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Sąd Okręgowy Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie E. D. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności wskazać należy, że podstawą do ubiegania się przez odwołującą o prawo do świadczenia przedemerytalnego jest art. 2 ust. 1 pkt 2 i ust. 3 ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 roku o świadczeniach przedemerytalnych, zgodnie z którym prawo do świadczenia przedemerytalnego przysługuje osobie, która do dnia rozwiązania stosunku pracy z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, w którym była zatrudniona przez okres nie krótszy niż 6 miesięcy, ukończyła co najmniej 55 lat – w przypadku kobiet oraz posiada okres uprawniający do emerytury wynoszący co najmniej 30 lat dla kobiet. Zgodnie z art. 2 ust. 1 pkt. 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, za przyczyny dotyczące zakładu pracy przyjmuje się:

a) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z przyczyn nie dotyczących pracowników, zgodnie z przepisami o szczególnych zasadach rozwiązywania z pracownikami stosunków pracy z przyczyn nie dotyczących pracowników lub zgodnie z przepisami ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy, w przypadku rozwiązania stosunku pracy lub stosunku służbowego z tych przyczyn u pracodawcy zatrudniającego mniej niż 20 pracowników,

b) rozwiązanie stosunku pracy lub stosunku służbowego z powodu ogłoszenia upadłości pracodawcy, jego likwidacji lub likwidacji stanowiska pracy z przyczyn ekonomicznych, organizacyjnych, produkcyjnych albo technologicznych,

c) wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w przypadku śmierci pracodawcy lub gdy odrębne przepisy przewidują wygaśnięcie stosunku pracy lub stosunku służbowego w wyniku przejścia zakładu pracy lub jego części na innego pracodawcę i niezaproponowania przez tego pracodawcę nowych warunków pracy i płacy,

d) rozwiązanie stosunku pracy przez pracownika na podstawie art. 55 § 1¹ ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. - Kodeks pracy z uwagi na ciężkie naruszenie podstawowych obowiązków wobec pracownika;

Art. 2 ust. 3 cytowanej ustawy stanowi z kolei, że świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna, w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych oraz złoży wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6-miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Na okoliczność przyczyn rozwiązania umowy o pracę odwołująca przedstawiła w ZUS świadectwo pracy datowane na 31.10.2012r., z którego wynika, że w Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa (poprzednio ZOZ O.)

była zatrudniona od 02.10.1978r. do 31.10.2012r., a stosunek pracy został rozwiązany za wypowiedzeniem (art. 30 § 1 pkt. 2 KP) w związku z likwidacją Oddziału Terenowego.

W przedmiotowej sprawie spór pomiędzy stronami ograniczał się do rozstrzygnięcia czy rozwiązanie z odwołującą stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy. Spełnienie pozostałych przesłanek, warunkujących przyznanie odwołującej prawa do świadczenia przedemerytalnego, nie było przez ZUS kwestionowane.

W ocenie Sądu przeprowadzone w sprawie dowody pozwalają bezsprzecznie przyjąć, że rozwiązanie z odwołującą stosunku pracy nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy, w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.

Odwołująca E. D. w odwołaniu, jak też przesłuchana w charakterze strony podała, że zakład pracy wypowiedział jej umowę o pracę z przyczyn ekonomicznych i gospodarczych. Oddział Terenowy Regionalnego Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa, w którym pracowała, został całkowicie zlikwidowany. Wszyscy pracownicy tego oddziału zostali zwolnieni.

Sąd dał wiarę zeznaniom odwołującej, nie znajdując żadnych podstaw by kwestionować ich szczerłość i zgodność z rzeczywistym stanem rzeczy, tym bardziej, że zeznania odwołującej w pełni korespondują z dowodami z dokumentów.

W piśmie wypowiadającym umowę o pracę z dnia 23.07.2012r. jako przyczyna wypowiedzenia zostały wskazane zmiany polegające na zmianie struktury organizacyjnej (...) tj. zamknięciu Oddziału Terenowego (...) w O. (vide wypowiedzenie k. 6 a.s.). Powyższe w pełni koresponduje też z zapisem w świadectwie pracy datowanym na 31.10.2012 roku, z którego wynika, że stosunek pracy z odwołującą został rozwiązany za wypowiedzeniem (art. 30 § 1 pkt. 2 KP) w związku z likwidacją Oddziału Terenowego (vide k. 4 a.r.). Również z oficjalnego pisma nadesłanego przez Regionalne Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa na żądanie Sądu wynika, że rozwiązanie stosunku pracy w E. D. nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt. 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (vide pismo k. 16 a.s.).

Reasumując powyższe Sąd doszedł do przekonania, że przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, że rzeczywistą i faktyczną przyczyną rozwiązania z odwołującą stosunku pracy była likwidacja z przyczyn ekonomicznych całego Oddziału Terenowego (...), w którym była zatrudniona E. D., co zgodnie z cytowanym wyżej art. 2 ust. 1 pkt. 29 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, stanowi przyczynę dotyczącą zakładu pracy.

E. D. spełniła też wszystkie pozostałe przesłanki warunkujące nabycie uprawnień do świadczenia przedemerytalnego, wynikające z art. 2 cytowanej wyżej ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, Odwołująca ukończyła 55 lat (...) zgromadziła łącznie 34 lata, 1 miesiąc i 8 dni stażu pracy, była i nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna i pobierała zasiłek dla bezrobotnych w okresie od 28.02.2013r. do 28.08.2013r., w okresie pobierania zasiłku nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny podjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 roku o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ani zatrudniania w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych (vide: zaświadczenie z PUP k. 9 akt rentowych) oraz złożyła wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 6 miesięczny okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Biorąc pod uwagę powyższe Sąd w oparciu o art. 477¹⁴§2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję z dnia 10.09.2013r. i przyznał E. D. prawo do świadczenia przedemerytalnego począwszy od dnia 31.08.2013r. tj. od dnia następnego po złożeniu wniosku wraz z wymaganymi dokumentami – stosownie do treści art. 7 ust. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, stosowanym odpowiednio zgodnie z treścią art. 11 pkt. 1 ustawy o świadczeniach przedemerytalnych, Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującej prawo do świadczenia przedemerytalnego, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku

rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji tj. zarówno przyznającego prawo do świadczenia, jak też jego brak (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 28.04.2010 roku, II UK 330/09, LEX 604220). W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie są podstawy do obciążenia organu rentowego odpowiedzialnością za nieustalenie wszystkich okoliczności niezbędnych do wydania decyzji o przyznaniu odwołującej prawa do świadczenia przedemerytalnego. ZUS dysponował bowiem niezbędnymi i wystarczającymi dokumentami pozwalającymi na jednoznaczne stwierdzenie, że rozwiązanie stosunku pracy z odwołującą nastąpiło z przyczyn dotyczących zakładu pracy w rozumieniu przepisów ustawy o promocji zatrudnienia. Wskazuje na to jednoznaczne brzmienie zapisu w świadectwie pracy, z którego wynika, że stosunek pracy z E. D. został rozwiązany z powodu likwidacji Oddziału Terenowego, w którym odwołująca była zatrudniona. Nadmienić należy, że jeśli organ rentowy miał jakiegokolwiek wątpliwości co do rzeczywistej przyczyny rozwiązania stosunku pracy z odwołującą, mógł zwrócić się o wyjaśnienie powyższej kwestii bezpośrednio do pracodawcy, bądź też zobowiązać odwołującą do uzyskania od pracodawcy dodatkowych wyjaśnień na piśmie, czego organ rentowy zaniechał, wydając decyzję odmowną.

Z tych względów orzeczono jak w pkt. 2 wyroku.

O kosztach zastępstwa prawnego Sąd orzekł w oparciu o art. 98 § 1 i 3 kpc w zw. § 11 ust.2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28.09.2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.